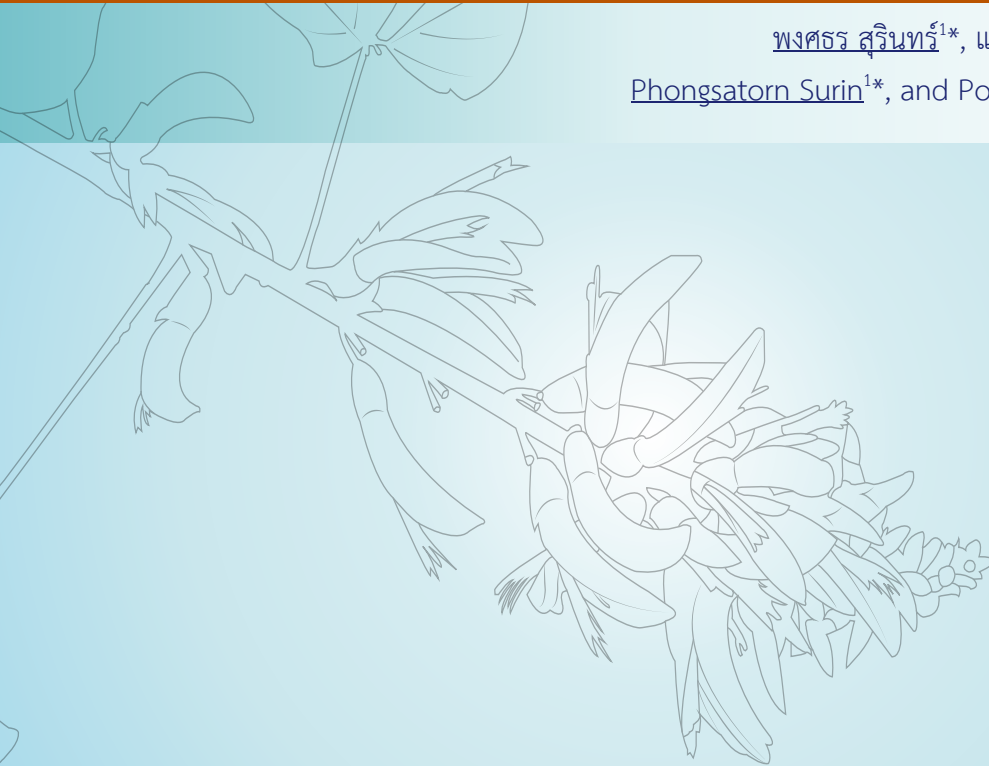

หน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในการสนทนาของชาวเกาหลี
ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

The Backchannel Functions in Conversations among
Korean Learners of Thai as a Foreign Language

พงศธร สุรินทร์^{1*}, และพรชัย เตชะ²

Phongsatorn Surin^{1*}, and Pornchai Techa²

¹ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก 63000

² คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

¹ Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna, Tak, 63000, Thailand

² Faculty of Humanities, Chiang Mai University, Chiang Mai, 50200, Thailand

*Corresponding author e-mail: tour.pst@hotmail.com

(Received: February 15, 2024; Revised: April 17, 2024; Accepted: May 5, 2024)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในการสนทนาของชาวเกาหลีที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ วัตถุประสงค์การวิจัยมุ่งตอบคำถามในประเด็นหน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดและความสอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย ผู้วิจัยรวบรวมถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจากการสนทนาในช่อง “Cullen HateBerry” วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด 2 รูปแบบ รูปแบบแรกเป็นการสร้างใหม่ และรูปแบบที่สองเป็นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่สอดคล้องกับเจ้าของภาษา ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่ถูกสร้างใหม่มีทั้งรูปเออออและรูปศัพท์ ทำหน้าที่แสดงการเห็นพ้อง แสดงการขอบคุณ แสดงการย้า แสดงการยืนยัน และแสดงการถาม ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในรูปแบบแรกโดยเฉพาะรูปเออออไม่สอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย เนื่องจากรูปเออออเป็นข้อตกลงในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ ซึ่งเป็นรหัสเฉพาะวัฒนธรรม ผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศจึงไม่สามารถเข้าถึงความหมายเชิงอรรถศาสตร์ของรูปเออออได้ ตรงข้ามกับถ้อยคำตอบสนองที่เป็นรูปศัพท์ ถ้อยคำกลุ่มนี้เป็นคำเนื้อหา แสดงความหมายเชิงอรรถศาสตร์ชัดเจน จึงแปลความและถ่ายโอนจากภาษาแม่ได้ใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย

คำสำคัญ: การสนทนา ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลี ภาษาต่างประเทศ

Abstract

This research article aimed to analyze the functions of backchannels used by Korean learners of Thai. The objective was to address questions regarding the function of backchannels in Thai conversations and whether these backchannels facilitate communication in the target language. The study, conducted by collecting data from conversations in the “Cullen HateBerry” channel, analyzed and presented the data according to qualitative research methods. The result of the study revealed that Korean learners used backchannels in two ways: through reconstruction and based on the target language. The reconstructed backchannels encompassed both non-lexical and lexical forms, conveying agreement, expressions of gratitude, emphasis, insistence, and queries. The study suggests that non-lexical backchannels tend to be inconsistent with the target language because they operate at a pragmatic functional level, which is a culture-specific code and cannot convey the semantic meaning. In contrast to lexical backchannels, which convey content meaning, non-lexical forms exhibit semantic meaning clearly. Consequently, non-lexical backchannels, when transferred from the mother tongue, tend to be less consistent with the pragmatic understanding of the target language.

Keywords: Backchannels, Conversation, Foreign Language, Korean Learners of Thai

บทนำ

บทบาทของผู้ฟังในสถานการณ์สื่อสารสำคัญไม่น้อยไปกว่าตัวผู้พูด หนึ่งในบทบาทสำคัญคือการส่งต่อถ้อยคำตอบสนองผู้พูด (backchannels) ผู้ฟังต้องส่งสัญญาณให้ผู้พูดรับรู้ว่า ผู้ฟังกำลังจดจ่อหรือสนใจสิ่งที่ผู้พูดพูดอยู่ และการส่งสัญญาณยังช่วยให้บทสนทนาเป็นธรรมชาติ แม้การส่งต่อถ้อยคำตอบสนองผู้พูดเป็นพฤติกรรมสากล แต่การเรียนรู้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดไม่ได้ปรากฏในตำราเรียนอย่างเป็นทางการ ผู้ใช้ภาษาจะซึมซับและเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อต้องสนทนากับคนอื่น ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจึงบ่งชี้หน้าที่ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatic function) และแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม เช่น ผู้พูดชาวไทยอาจใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ่าอะ” เพื่อตอบสนองว่าเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด ในขณะที่ผู้พูด ชาวเกาหลีอาจใช้คำว่า [ney] ‘yeah’ [1]

งานวิจัยต่างประเทศศึกษาถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในแต่ละวัฒนธรรม พบทั้งลักษณะเฉพาะและลักษณะร่วม ผู้พูดชาวเกาหลีตอบสนองผู้พูดคล้ายกับภาษาอังกฤษ เช่น ใช้ [mhm] ‘mhm’ และ [yey] ‘yeah’ แสดงความสนใจต่อสิ่งที่กำลังฟัง ส่วนถ้อยคำตอบสนองผู้พูด [maca(yo)] ‘yes right’ ที่ชาวเกาหลีใช้ยืนยันถ้อยคำก่อนหน้ากลับไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษ [1] ในภาษาอินโดนีเซีย ผู้ฟังมีแนวโน้มส่งต่อถ้อยคำตอบสนองผู้พูดร่วมกับอวัจนภาษาเพื่อให้สัญญาณเชิงลบ (negative signal) เช่น การพูดคำว่า [ngga sih] ‘not really’ พร้อมส่ายศีรษะ (ไม่เห็นด้วย) [2] ในภาษาอิตาลีและภาษาเยอรมันก็ปรากฏการใช้ [ja หรือ si] ‘yes’, [genau หรือ esatto] ‘right’, และ ‘mmhm’ เพื่อแสดงการเห็นด้วยกับผู้พูดเช่นเดียวกัน [3] นักภาษาศาสตร์จำแนกถ้อยคำตอบสนองผู้พูดออกเป็น 2 ประเภทตามรูปปรากฏ ได้แก่ รูปเออออ (non-lexical backchannel) เช่น อ่า อือ อ่าอะ และรูปศัพท์ (lexical backchannel) เช่น ใช่ จริงเหรอ โอเค

การศึกษาถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในภาษาไทยมีค่อนข้างจำกัด พบเพียงการศึกษาของ Hasanam [4] และ Hasanam and Panpothong [5] การศึกษาทั้งสองเรื่องเสนอว่าถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในภาษาไทยมีหลายหน้าที่ เช่น เห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้พูดนำเสนอ (อืม ใช่ ค่ะ) แสดงการนิยอกอกของเหตุการณ์ในอดีต (อ้อ อ้อ) แสดงภาวะกำลังคิดของผู้ฟัง (เออ เอ) ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจึงเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้การสนทนารับรื่นและเป็นหน่วยทางภาษาที่อาจส่งผลให้ผู้ที่ใช้ภาษาไทยชาวต่างชาติสืบสนได้ จนเป็นเหตุให้เกิดความขัดข้องในการสื่อสารต่างวัฒนธรรม และไม่ตรงกับลีลาภาษาอันเป็นที่ยอมรับในหมู่เจ้าของภาษา [6]

หากทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ จะพบว่างานกลุ่มนี้มีจำนวนมาก โดยเฉพาะการศึกษาที่สนใจข้อบกพร่องและการถ่ายโอนทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ผลการศึกษาเน้นให้รายละเอียดเกี่ยวกับการออกเสียง การเลือกใช้คำ วลี ประโยคที่ไม่ถูกต้อง ลักษณะภาษาที่เกิดระหว่างเรียนรู้ กลวิธีทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ และการสื่อความผิดพลาดที่สัมพันธ์กับแง่มุมทางวัฒนธรรม [7-11] คำถามที่น่าสนใจคือผู้ใช้ภาษาไทยชาวต่างชาติสามารถตอบสนอง ผู้พูดในการสนทนาได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษาหรือไม่

ผู้วิจัยพบคำตอบเบื้องต้นว่าผู้ใช้ภาษาไทยชาวต่างชาติ เช่น ชาวเกาหลี สามารถใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในบทสนทนาภาษาไทยได้ แต่ข้อสังเกตคือถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวนมากถูกผลิตขึ้นใหม่ อีกทั้งยังแสดงรูปแบบและหน้าที่ที่แตกต่างจากเจ้าของภาษา ยกตัวอย่าง การสนทนาของยูทูบเบอร์ชาวเกาหลี

1 ค.: โอเค ไป ๆ กลับ พี่เราน้ำลวดเชือกนี้กันเถอะ 3 2 1 เราจะไปตลาดฮาน

2 จ.: อ้อ

3 ค.: เพราะว่าต้องแลกเงิน

4 จ.: อ้อ [12]

ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในผลัดที่ 2 ทำหน้าที่แสดงความเห็นพ้องกับประโยคบอกเล่า “เราจะไปตลาดฮาน” ในผลัดที่ 1 และอนุพากย์แสดงเหตุผลในผลัดที่ 3 “เพราะว่าต้องแลกเงิน” ตามลำดับ ประเด็นที่น่าสนใจคือ ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด “อ้อ” ในภาษาไทยจะถูกใช้เมื่อมีถ้อยคำก่อนหน้าไปกระตุ้นข้อมูลเก่า (old information) จนทำให้ผู้รับสารคาดถึงหรือนึกข้อมูลเก่าขึ้นมาได้ หมายความว่าถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด “อ้อ” จะไม่ใช่แสดงความเห็นพ้องกับผลัดส่งของผู้พูด การใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในบริบทตัวอย่างจึงเป็นรูปแบบและหน้าที่ที่ถูกผลิตขึ้นใหม่ผ่านตัวผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลี

บทความวิจัยนี้อาศัยช่องว่างวิจัยจากข้อสังเกตดังกล่าว เพื่อตอบคำถามว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในบทสนทนาภาษาไทยอย่างไร และถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดนั้นสอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย (ภาษาไทย) หรือไม่ อย่างไร ผลการศึกษาจะให้แนวทางการใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดแก่ผู้ใช้ภาษาไทยชาวต่างชาติและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สื่อสารภาษาไทยอย่างเป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับบริบทของภาษาเป้าหมาย ผู้วิจัยยังคาดหวังให้ผลการศึกษาสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการรับภาษาตามมุมมองวัจนปฏิบัติศาสตร์ภาษาระหว่างกลาง (interlanguage pragmatics) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวต่างชาติ

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์หน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในการสนทนาของชาวเกาหลีที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 คัดเลือกการสนทนาของผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีจากช่องยูทูปที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ “การท่องเที่ยวในประเทศไทย” ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม 2566 ผู้วิจัยมีเกณฑ์การคัดเลือกช่องยูทูปทั้งหมด 3 เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 1) เนื้อหาของช่องต้องมีผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีนำเสนอข้อมูลด้วยภาษาไทยเป็นเวลา 50 นาทีขึ้นไป
- 2) เนื้อหาของช่องต้องแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีและชาวไทย
- 3) ช่องยูทูปต้องมีผู้เข้าชมมากกว่า 1,000,000 ครั้งขึ้นไป และวิดีโอที่เผยแพร่ต้องไม่ปิดกั้น

การแสดงความคิดเห็น และปิดกั้นการดาวน์โหลดข้อมูลในวิดีโอที่ค้นมาเก็บไว้ได้

จากเกณฑ์การคัดเลือก ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลการสนทนาของผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีจากช่องยูทูปจำนวน 1 ช่อง คือ Cullen HateBerry

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดทั้งในรูปเออออและรูปศัพท์โดยประยุกต์จากเกณฑ์หน้าที่และความหมายในบริบทการสนทนาตาม Yngve [13], Ike [14], และ May [16]

2.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์หน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่ใช้โดยชาวเกาหลี และนำเสนอผลการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)

2.3 อักษรย่อ สัญลักษณ์ และการอ้างอิงที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะถ่ายทอดข้อมูลวิธีทัศน์ การสนทนาให้เป็นอักษรภาษาไทย พร้อมใส่อักษรย่อ สัญลักษณ์ และการอ้างอิง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) อักษรย่อ
 - ค. หมายถึง คัลแลน
 - จ. หมายถึง จอง
 - ด. หมายถึง แदन
 - ร. หมายถึง ผู้ร่วมเหตุการณ์
- 2) สัญลักษณ์

Symbol	Description
!	The use of high-pitched tones in utterances often conveying emotional or attitudinal expression
::	The lengthening of syllables indicating emphasis beyond normal pronunciation
(number)	The measurement of silent intervals during conversation, calculated in seconds
(utterance)	Nonverbal communication by gestures, enhancing meaning through specific movements
=	Continuous speech within a single turn of the speaker
Z	Immediate responses to the interlocutor's turn without pauses
[	Interruptions during turn-taking while the interlocutor is speaking
[]	Overlapping turns in conversation reflecting simultaneous contributions from multiple speakers

ทบทวนวรรณกรรม

วิธีจัดระเบียบการสนทนาในแต่ละวัฒนธรรมเป็นแนวปฏิบัติสากล ผู้ใช้ภาษาจะได้เรียนรู้การส่ง-รับผลัด (turn-taking) หรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดว่าเมื่อใดควรพูด และเมื่อใดควรฟังคู่สนทนา วิธีจัดระเบียบนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ การสนทนาราบรื่น หากต้องเป็นผู้ฟัง กฎเกณฑ์ก็ไม่ได้กำหนดให้ผู้ฟังนั่งเงียบหรือพยักหน้าตอบเท่านั้น แต่ผู้ฟังจำเป็นต้องส่งสัญญาณให้ผู้พูดรับรู้ว่ามีคนรับฟังอยู่และอนุญาตให้ผู้พูดพูดต่อ การส่งสัญญาณนี้ ในทางภาษาศาสตร์เรียกว่า “ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด” (backchannel) [13] ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดเป็นถ้อยคำสั้น ๆ หรือการแสดงท่าทางที่ส่งสัญญาณบางประการไปยังผู้พูดในเหตุการณ์สื่อสาร เช่น แสดงความสนใจ แสดงความเข้าใจ แสดงการเห็นพ้อง หากปราศจากถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด หรือหากผู้ฟังตอบสนองผู้พูดไม่เหมาะสม การสนทนาย่อมมีปัญหา [14]

ผู้ฟังอาจส่งถ้อยคำ เช่น huh-huh เพื่อส่งสัญญาณว่าตนกำลังตั้งใจฟังอยู่ [15] ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดส่วนใหญ่เป็นถ้อยคำสั้น ๆ เช่น I see, right, and really [16] บางครั้งผู้ฟังอาจแสดงสีหน้าท่าทาง (facial expressions) [17] นักภาษาศาสตร์บางคนเสนอว่า ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดเป็นวิธีหลีกเลี่ยงการเป็นผู้ส่งผลัด (avoiding turn) [18] แต่ละวัฒนธรรมภาษาจะมีระบบถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดแตกต่างกัน Li [19] ให้ตัวอย่างผู้พูดสองภาษา (จีน-อังกฤษ) ที่สลับตัวเลือกในระบบถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด หากสนทนากับผู้พูด

ภาษาจีน จะเลือกใช้คำถาม “shi ma” เพื่อแสดงความใส่ใจถึงสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด แต่หากสนทนากับเพื่อนชาวแคนาดา ก็จะเลือกใช้ “uhm” และ “okays” แทน

งานวิจัยต่างประเทศยืนยันว่าถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดสนับสนุนให้การสนทนาราบรื่นและเป็นธรรมชาติ โดยมีหน้าที่หลักคือการเห็นพ้องและส่งสัญญาณว่ารับทราบข้อมูลจากผู้พูด การศึกษาตามแนวสนทนาวิเคราะห์เสนอว่าถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดมี 2 รูปแบบคือถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่เป็นคำเนื้อหา และถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่เป็นการเออออ งานวิจัยต่างประเทศจำนวนมากมุ่งตอบคำถามเรื่องความสามารถทางภาษาและปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด

Lee [20] ตรวจสอบถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษชาวจีน เกาหลี ญี่ปุ่น และไทย กลุ่มตัวอย่างมีค่าความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับ B2-C1 (IELTS 6.0-7.5) การศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดใน 3 หน้าที่ ได้แก่ แสดงการเห็นพ้อง (agreement) (yeah, uh) แสดงมิตรไมตรี (rapport) (oh, that’s interesting) และแสดงการมีส่วนร่วม (participation) (that sounds like a great idea) การศึกษาอภิปรายว่าผู้พูดภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีแนวโน้มใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดสั้น ๆ (minimal expressions) เพราะต้องการหลีกเลี่ยงความผิดพลาดทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ประเด็นนี้สอดคล้องกับความสามารถทางภาษาที่ส่งผลต่อการผลิตถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด Beltrán-Palanques [21] พบว่าผู้พูดภาษาอังกฤษชาวสเปนที่มีค่าความสามารถทางภาษาระดับ B1 ใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดน้อยกว่ากลุ่ม B2 เนื่องจากผู้พูดระดับ B1 ยังเรียนรู้หน่วยทางภาษาระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ไม่มาก

ปัจจัยทางสังคมโดยเฉพาะเพศ อายุ และประเด็นการสนทนายังส่งผลต่อการเลือกถ้อยคำตอบสนองของผู้พูด การศึกษาของ Kraaz and Bernaisch [22] สังเกตถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดของกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษในสหราชอาณาจักร บริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ (Great Britain) ศรีลังกา และอินเดีย กลุ่มตัวอย่างใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดในหัวข้อสนทนาเรื่องส่วนตัวมากที่สุด เช่น mmh, ahh, okay, right ในประเทศศรีลังกาและอินเดียพบถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่เป็นภาษาถิ่นด้วย เช่น अच्छा, हाँ นอกจากความสัมพันธ์แบบรวมกลุ่ม (collectivism) จะส่งผลต่อความถี่ในการใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดแล้ว บทบาททางเพศยังส่งผลให้ผู้พูดเพศชายอายุต่ำกว่า 26 ปี ใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดมากกว่า ผู้พูดเพศหญิงเนื่องจากสังคมอนุญาตให้ผู้ชายถ่ายทอดการเห็นพ้อง การยืนยัน หรือการรับทราบข้อมูลมากกว่าผู้หญิง ในประเทศตุรกี Aytac-Demircivi [23] พบว่าบทสนทนายาระหว่างครอบครัวและเพื่อนสนิท ผู้พูดเพศหญิงจะใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดมากกว่าผู้พูดเพศชาย ชื่อนำสังเกตคือผู้พูดเพศหญิงมีแนวโน้มใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดแสดงความรู้สึกร่วมมากที่สุด เช่น Üzgünüm (I’m sorry) Sevindim (I’m happy) ต่างกับฝ่ายชายที่ใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดสนับสนุนความต่อเนื่องของบทสนทนา เช่น Evet (Yes), Devam et (Next) นอกจากนี้ กลุ่มผู้สูงอายุเลือกใช้ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่เป็นการเออออมากที่สุด และถ้อยคำตอบสนองของกลุ่มนี้ยังมีแนวโน้มใช้มากในกลุ่มผู้พูดแถบชนบท

งานวิจัยภาษาไทยเสนอผลการศึกษาสอดคล้องกันว่า ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดสนับสนุนให้การส่งผลิตของผู้พูดราบรื่น Hasanam and Panpothong [5] วิเคราะห์ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่เกิดขึ้นท่ามกลางการสนทนายาระหว่างครูและนักเรียน โดยให้ความสำคัญกับตัวแปรเรื่องสถานภาพทางสังคม แม้ว่าครูอยู่ในสถานภาพที่เหนือกว่านักเรียน แต่การวิจัยกลับชี้ให้เห็นว่า รูปแบบและหน้าที่ถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดของครูและนักเรียนไม่ต่างกัน โดยแสดงหน้าที่สำคัญ คือ แสดงการเห็นด้วย สนับสนุนคู่สนทนา และแสดงการรับรู้ การศึกษาของ Wuttichamnong [24] พบว่าการกล่าวซ้ำเป็นรูปแบบหนึ่งของถ้อยคำตอบสนองของผู้พูดที่ปรากฏอย่างสม่ำเสมอ

ในการสัมภาษณ์ ผู้ฟังใช้วิธีการซ้ำเพื่อส่งสัญญาณว่ากำลังสนใจสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด ส่วนงานวิจัยของ Ochaphan [25] เสนอว่าการกล่าวซ้ำซ้อนก็ปรากฏเช่นกันในการสัมภาษณ์ การกล่าวซ้ำซ้อนมีหน้าที่แสดงความร่วมมือและสนับสนุน ถ้อยคำของผู้พูดคนก่อน นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบประเด็นที่แตกต่างจากเกณฑ์จำแนกถ้อยคำตอบสนองผู้พูด โดยเสนอว่า ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดสามารถทำหน้าที่ซึ่งผลัดจากผู้พูดคนก่อนได้ การกล่าวซ้ำซ้อนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ฟังได้แย้งในประเด็นที่ตนไม่เห็นด้วย (เป็นช่องว่าง) ในขณะที่การศึกษาก่อนหน้านี้อธิบายว่า ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดไม่ถือเป็นผลัดส่ง และผู้ฟังก็ได้ต้องการจะชิงผลัดจากผู้พูด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดใน 2 รูปแบบ รูปแบบแรกเป็นการสร้างใหม่ ทำหน้าที่ในการสนทนาแตกต่างจากภาษาเป้าหมาย และรูปแบบที่สองเป็นรูปแบบเดียวกับภาษาภาษาเป้าหมาย ผลการวิจัยจะนำเสนอเฉพาะถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในรูปแบบแรกเท่านั้น ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่ถูกสร้างใหม่ปรากฏทั้งรูปเออออและรูปศัพท์ ทำหน้าที่แสดงการเห็นพ้อง แสดงการขอบคุณ แสดงการย้ำ แสดงการยืนยัน และแสดงการถาม

1. หน้าที่แสดงการเห็นพ้อง

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวน 1 ถ้อยคำ เพื่อแสดงการเห็นพ้องกับถ้อยคำในผลัดก่อนหน้าของผู้พูด ผลการศึกษาพบถ้อยคำ “อ้อ” ทำหน้าที่แสดงการเห็นพ้อง ปรากฏเป็นถ้อยคำเดียว มีลักษณะเป็นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในรูปเออออ

สถานการณ์ที่ 1

891 ค.: หิวข้าวมาก ๆ

892 จ.: อ้อ::

893 ค.: นิวัดไม่ใช่หรอ มีร้านอาหาร นี่ที่จอดรถ นี่มีร้านอาหารไหมครับ

894 ร.: ใช่

895 ค.: อ้า:: ขอขอบคุณครับ [12]

ผู้พูดในผลัดที่ 891 กล่าวถ้อยคำบอกเล่า “หิวข้าวมาก ๆ” จากนั้นผู้ฟังในผลัดที่ 892 ตอบสนองผู้พูดด้วยถ้อยคำ “อ้อ” เพื่อแสดงการเห็นพ้องว่าผู้ฟังก็หิวข้าวเช่นกัน ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในผลัดที่ 892 ไม่ได้เป็นการชิงผลัด แต่ผู้ฟังส่งสัญญาณให้ผู้พูดในผลัดที่ 891 รับรู้ว่าผู้ฟังเห็นพ้อง และอนุญาตให้ผู้พูดพูดต่อ ผู้พูดจึงกล่าวถ้อยคำเกี่ยวกับร้านอาหารในผลัดที่ 893 ทว่าในบริบทภาษาไทย ถ้อยคำ “อ้อ” จะใช้เมื่อผู้พูดคาดถึงหรือนึกข้อมูลเก่าขึ้นได้ หากพิจารณาตามการใช้จริงในบริบทภาษาไทย การตอบสนองด้วยถ้อยคำ “อ้อ” จะสื่อความว่าผู้ฟังในผลัดที่ 892 รับรู้ถึงความรู้สึกหิวข้าวของ ผู้พูดมาก่อนหน้านั้นแล้ว และถ้อยคำของผู้พูดในผลัดที่ 891 กลับไปกระตุ้นข้อมูลเก่าขึ้น ผู้ฟังจึงแสดงถ้อยคำตอบสนอง เพื่อส่งสัญญาณให้ผู้พูดรับรู้ว่าผู้ฟังมีข้อมูลดังกล่าวและนึกขึ้นได้ แต่กรณีตัวอย่าง ผู้พูดในผลัดที่ 891 ไม่ได้กระตุ้นข้อมูลเก่าของผู้ฟังเพียงบอกเล่าความรู้สึกหิวที่กำลังเกิดขึ้นเท่านั้น และในบริบทก่อนหน้า ผู้พูดในผลัดที่ 891 ก็ไม่เคยแบ่งปันข้อมูลเก่าเกี่ยวกับความรู้สึกหิวของตนให้คู่สนทนา (ผู้ฟัง) มาก่อน ดังนั้นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจึงเป็นเพียงการเห็นพ้อง จะเห็นว่าผู้พูดเข้าใจการตอบสนองถ้อยคำของผู้ฟังเช่นกัน ส่งผลให้ในผลัดที่ 893 ผู้พูดยังคงครองผลัดการสนทนาต่อไป การตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดที่แสดงการเห็นพ้องปรากฏอีกครั้ง ในสถานการณ์ที่ 2

สถานการณ์ที่ 2

- 41 ค.: อ้ม อากาศดีนะวันนี้
42 จ.: อ้อ:
43 ค.: อากาศดี
44 จ.: พระอาทิตย์แข็งแรง
45 ค.: อ้าว: ทะเล วิว: บาสีฮายครับ
46 จ.: ขอบคุณครับ
47 ค.: สวัสดีครับ อยากไปเกาะล้านครับ
48 ร.: ค่ะ [12]

ในสถานการณ์ที่ 2 ผลัดที่ 41 ผู้พูดกล่าวถ้อยคำบอกเล่า “อากาศดีนะวันนี้” จากนั้นผู้ฟังในผลัดที่ 42 ตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดว่า “อ้อ” ทั้งที่สภาพอากาศไม่ได้เป็นข้อมูลเก่าที่ผู้พูดและผู้ฟังเคยแบ่งปันร่วมกัน ถ้อยคำในผลัดที่ 41 จึงเป็นข้อมูลใหม่ (New information) ที่ระบุถึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และผู้พูดยังคงเข้าใจว่าผู้ฟังในผลัดที่ 42 เห็นพ้องกับตนเรื่องสภาพอากาศ ผู้พูดจึงครองผลัดและกล่าวซ้ำอีกครั้งว่า “อากาศดี” ในผลัดที่ 43

2. หน้าที่แสดงการขอบคุณ

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวน 3 ถ้อยคำ เพื่อแสดงการขอบคุณ ผลการศึกษาพบถ้อยคำ “อ่า” “อ้อ” “อ๋อ” ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการขอบคุณปรากฏร่วมกับ รูปภาษาแสดงเจตนาขอบคุณ มีลักษณะเป็นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในรูปเออออปรากฏร่วมกับรูปศัพท์ ขื่อนำสังเกตคือผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีจะไม่แสดงถ้อยคำขอบคุณในลักษณะถ้อยคำเดียว หรือไม่ กล่าวขอบคุณตรง ๆ แต่จะต้องมีถ้อยคำตอบสนองในรูปเออออขึ้นต้น

สถานการณ์ที่ 3

- 68 ค.: ถ้าฟ้าเปิดไม่มีเมฆจะไม่มีเสียง
69 จ.: อ๋อ: ฟ้าร้อง ใช่
70 ค.: ฟ้าร้อง เก่งมาก ฉลาดมาก
71 จ.: อ่า: ขอบคุณครับ
72 ค.: ขอบคุณครับ อ่า: อันนี้คือ Z
73 ร.: คุณก็ค่ะ
74 ค.: อ่า: ขอบคุณครับ [12]

ในสถานการณ์ที่ 3 ผลัดที่ 71 และ 74 ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีตอบสนองผู้พูดด้วยถ้อยคำ “อ่า ขอบคุณครับ” เป็นถ้อยคำตอบสนองรูปเออออที่ปรากฏร่วมกับรูปศัพท์ ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ่า ขอบคุณครับ” ในผลัดที่ 71 ทำหน้าที่แสดงการขอบคุณผู้พูดที่กล่าวชื่นชมผู้ฟัง เป็นการกล่าวชื่นชมที่ผู้ฟังรู้คำศัพท์ภาษาไทย คือคำว่าฟ้าร้องในผลัดที่ 69 ส่วนในผลัดที่ 73 ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดทำหน้าที่แสดงการขอบคุณพนักงาน ที่ยื่นคูกี้ให้พร้อมกล่าวว่า “คุณก็ค่ะ” สำหรับการใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ่า” ในบริบทภาษาไทย จะใช้เมื่อผู้พูดส่งต่อข้อมูลใหม่ที่เป็นความรู้หรือคำอธิบายแก่ผู้ฟัง และผู้ฟังยังไม่ทราบข้อมูลดังกล่าวมาก่อน หลังจากรับข้อมูลใหม่ ผู้ฟังจะใช้ถ้อยคำ “อ่า” หรือ “อ๋อ” เพื่อส่งสัญญาณว่าผู้ฟังเข้าใจข้อมูลใหม่นั้นแล้ว

การตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดเพื่อขอบคุณด้วยถ้อยคำ “อ้อ ขอบคุณ” จึงไม่ปรากฏในบริบทการใช้ของเจ้าของภาษา นอกจากนี้ ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลียังมีแนวโน้มใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ้อ + ถ้อยคำแสดงเจตนาขอบคุณ” ในบริบทที่มีบุคคลอื่นทำหน้าที่แทน หรือให้ความช่วยเหลือ ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 4

สถานการณ์ที่ 4

361 ร.: เตียวพาไปดู

362 จ.: โอ้ ๆ

363 ค.: อ้อ:: ขอขอบคุณครับ

364 จ.: โอเค ช่างเจอกัน (โบกมือ)

365 ค.: บะบาย กินเยอะ ๆ [12]

ในสถานการณ์ที่ 4 ผลลัพธ์ที่ 361 ผู้พูดกล่าวถ้อยคำ “เตียวพาไปดู” ซึ่งบ่งบอกเจตนาผู้ก้มตัวว่าจะกระทำบางอย่างแทนผู้ฟังในอนาคต (ทำหน้าที่พาเที่ยวหรือให้บริการ) ผู้ฟังในผลลัพธ์ที่ 363 แสดงถ้อยคำตอบสนอง “อ้อ ขอขอบคุณครับ” เพื่อให้สัญญาณแก่ผู้พูดว่าตนกำลังฟังผู้พูดพูดอยู่ และขอบคุณที่ผู้พูดจะทำหน้าที่บางอย่างให้เห็นได้ว่า ถ้อยคำ “อ้อ” ไม่ได้ทำหน้าที่แสดงการรับรู้และเข้าใจข้อมูลใหม่ตามการใช้ของเจ้าของภาษา แม้ว่าข้อผูกมัดของผู้พูดจะนับเป็นข้อมูลใหม่ (บอกว่าจะทำอะไรให้ผู้ฟัง) แต่ไม่ได้เป็นข้อมูลใหม่ในลักษณะของความรู้หรือคำอธิบาย อันที่จริงผู้พูดบอกเพียงว่าจะทำบางอย่างให้ผู้ฟัง และผู้พูดคาดว่ากรกระทำนั้นน่าจะเป็นความต้องการของผู้ฟัง โดยส่วนใหญ่ เมื่อผู้ฟังรับรู้ที่ผู้พูดแสดงเจตนาผู้ก้มตัวตามที่ผู้ฟังต้องการ ผู้ฟังชาวไทยมักแสดงถ้อยคำบอกความรู้สึกตื่นเต้น หรือรู้สึกประหลาดใจมากกว่า เช่น ว้าว เย้ หรืออาจใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่เป็นการถามยืดยุ่น เช่น จริงหรือ พูดจริงปะ

3. หน้าที่แสดงการย้า

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวน 3 ถ้อยคำเพื่อแสดงการย้า ผลการศึกษาพบถ้อยคำ “อ้อ” “อ้อ” “อ้อ” การย้าเป็นความตั้งใจของผู้ฟังที่จะเน้นหรือทำให้ข้อมูลในผลัดก่อนหน้าถูกชี้ชัดมากขึ้น ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการย้าปรากฏ 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นรูปเออออที่ปรากฏร่วมกับถ้อยคำตอบตกลงและถ้อยคำเดิมในผลัดก่อนหน้า ถ้อยคำตอบตกลงมักเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายใกล้เคียงกับภาษาไทย ลักษณะที่สองเป็นรูปเออออที่ปรากฏร่วมกับรูปศัพท์ปฏิเสธ ชื่อนำสังเกตคือถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการย้าจะให้น้ำหนักไม่มากเมื่อ ถูกใช้ทับซ้อนกับการตอบตกลง

สถานการณ์ที่ 5

25 ร.: ซอยจันทรเพ็ญนี้ป่าว

26 ค.: ใช่ครับ คิดว่า เอ่อ (0.1) ถนน ๆ แม่น้ำควาย

27 ร.: อ้อ:: ถนนแม่น้ำแคว Z

28 ค.: ครับ

29 ร.: 40 บาท

30 ค.: อ้อ:: โอเคครับ 40 บาท

31 ร.: โอเค บ้าย บ้าย

32 ค.: โอเคครับ อ้อ:: คิดถึงปลาสีทองด้วย หนาน่ารัก อ้อ:: คิดว่าจอตที่นี่ก็ได้ครับ

33 ร.: ถ้างั้น 50 บาท [12]

ในสถานการณ์ที่ 5 ผลลัพธ์ที่ 29 ผู้พูดให้ข้อมูลเรื่องค่าโดยสาร “40 บาท” และในผลลัพธ์ที่ 30 ผู้ฟังเลือกใช้

ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ่า” ร่วมกับการย้าข้อความก่อนหน้าในผลัดของผู้พูด “40 บาท” หากสังเกตยังพบการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อตอบตกลงด้วย แม้ว่าถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ่า” จะใช้เมื่อผู้พูดได้ส่งต่อข้อมูลใหม่ที่เป็นความรู้หรือคำอธิบายแก่ผู้ฟัง และผู้ฟังยังไม่ทราบข้อมูลดังกล่าวมาก่อน ซึ่งในบริบทนี้คือข้อมูลเกี่ยวกับค่าโดยสาร แต่ความน่าสนใจคือผู้ฟังยังใช้ถ้อยคำตอบตกลง “โอเคครับ” ร่วมด้วย จึงทำให้ระดับของการย้าไม่ชัดเจน และไม่เป็นธรรมชาติในบริบทของภาษาไทย เช่นเดียวกับสถานการณ์ที่ 6 ผู้ฟังใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดโดยผสมผสานระหว่างการย้าและการตอบตกลง

สถานการณ์ที่ 6

21 ค.: ครับ อ่า: ขอบคุณครับ อันเดว! ไม่ได้! คิดว่าต้อง (0.1) ต้องขึ้นรถไฟ ปกติครับ โอเคประตู 5 ออกไปแล้ว หะ! อย่างนี้ ชื้อตั๋วตรงไหน ไม่ใช่ที่นี่ ที่นี่ข้างนอก เข้ามาอีกแล้ว ขอโทษครับ เออ (0.1) ชื้อประตู ไม่ใช่ ชื้อตั๋วที่ไหนครับ Z

22 ร.: เลี้ยวซ้าย

23 ค.: อ่า: turn right โอเคครับ ขอบคุณครับ อ้อ: มาที่นี่อีกแล้วครับ สวัสดีครับ ไปลงบุรีรัมย์รถไฟปกติจ้า ๆ

24 ร.: ขึ้นที่ข้างนอกนะคะ

25 ค.: ประตู 5

26 ร.: อ่า ไซ่ [12]

ในสถานการณ์ที่ 6 ผลัดที่ 22 ผู้พูดสั่งให้ผู้ฟัง “เลี้ยวซ้าย” และผู้ฟังในผลัดที่ 23 ตอบสนองด้วยถ้อยคำ “อ่า turn right (turn left) โอเคครับ” ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดนี้มีโครงสร้าง “รูปเอออ + ถ้อยคำเดิมในผลัดก่อนหน้า + ถ้อยคำตอบตกลง” หากพิจารณาการสื่อความพบว่าถ้อยคำตอบสนองผู้พูดทำหน้าที่ทับซ้อนกัน 2 ประการ ได้แก่ ทำหน้าที่เน้นย้ำ และทำหน้าที่ตอบตกลง กล่าวคือ “turn right (turn left)” ย้ำถ้อยคำในผลัดที่ 22 ส่วน “โอเคครับ” ทำหน้าที่ตอบตกลงว่าจะทำตามคำสั่งของผู้พูด ส่งผลให้หน้าที่ของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในตัวอย่างมีระดับการย้าที่ไม่ชัดเจน และหากสังเกตรูปเอออ “อ่า” ยังบ่งชี้กว่าผู้ฟังกำลังแสดงความเข้าใจต่อข้อมูลใหม่ที่เป็นคำสั่งของผู้พูดในผลัดที่ 22 ด้วย

บางบริบท ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีเลือกส่งต่อถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่ปรากฏร่วมกับรูปศัพท์ปฏิเสธในผลัดก่อนหน้า เป็นการย้าข้อมูลเก่าที่บ่งชี้การปฏิเสธให้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยพบว่ารูปเอออที่ปรากฏหน้ารูปศัพท์ปฏิเสธแสดงเสียงวรรณยุกต์ไม่คงที่ สันนิษฐานว่าเกิดจากข้อจำกัดเรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลี

สถานการณ์ที่ 7

843 ค.: อ้า: เล่นสวมน้ำดีกว่า Z

844 ด.: ไซ่ ๆ

845 จ.: ฉลาดมาก

846 ค.: รู้แล้ว

847 ร.: ตอนนี้อยู่ที่ สะ เล่นไม่ได้คะ

848 จ.: อ้า: เล่นไม่ได้

849 ร.: เพราะว่าฝนตกหนักคะ ยังเล่นไม่ได้ [12]

ในสถานการณ์ที่ 7 ผลัดที่ 848 ผู้ฟังตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดในผลัด 847 ด้วย “อ้า เล่นไม่ได้”

ถ้อยคำนี้ ทำหน้าที่ย้ำการปฏิเสธเรื่องกิจกรรม (เล่นน้ำไม่ได้) ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในตัวอย่างประกอบด้วย รูปเอออและรูปศัพท์ปฏิเสธจากผลัดก่อนหน้า เมื่อผู้ฟังส่งสัญญาณให้ผู้พูดรู้ว่าผู้ฟังรับรู้ถึงการปฏิเสธนั้นแล้ว ผู้พูดจึงให้เหตุผลเพิ่มเติมในผลัดที่ 849 (เพราะว่าฝนตก) จะเห็นว่าถ้อยคำ “อ้อ” ในผลัดที่ 848 ไม่ได้ส่งสัญญาณว่า ผู้ฟังต้องการจะส่งผลัดต่อจากผู้พูด และถ้อยคำ “เล่นมาได้” ก็ไม่ถือเป็นผลัดส่งเนื่องจากไม่ได้ให้ข้อมูลใหม่ เป็นเพียงการย้ำเนื้อความในผลัดที่ 847 เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่ารูปเอออที่ปรากฏร่วมกับรูปศัพท์ปฏิเสธแสดงเสียงวรรณยุกต์ต่างจากเดิมทั้ง ๆ ที่ปรากฏในบริบทคล้ายกัน และแสดงหน้าที่ตอบสนองลักษณะเดียวกัน ดังปรากฏในสถานการณ์ที่ 8

สถานการณ์ที่ 8

256 จ.: อ้อ ที่นี้เล่นกับช้างได้ไหมครับ

257 ร.: ต้องถามชาวบ้าน แป๊ปนี้ชนะครับ

258 ร.: เอ่อ (0.1) ตอนนี้ช้างอยู่ที่งานช้างหมดเลย ถ้ากิจกรรมอาบน้ำช้างจะไปไม่ได้

259 ค.: อ้อ.. ไม่ได้ [12]

แม้ว่าถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในผลัดที่ 259 “อ้อ ไม่ได้” ปรากฏในบริบทและแสดงหน้าที่คล้ายกัน แต่กลับแสดงเสียงวรรณยุกต์ในรูปเอออต่างกัน ในสถานการณ์ที่ 7 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูงระดับ (ตรี) แต่ในสถานการณ์ที่ 8 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำขึ้น (จัตวา) ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเกิดจากข้อจำกัดเรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลี ซึ่งยังไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ข้อจำกัดนี้ส่งผลต่อการสื่อความหมายและความเป็นธรรมชาติในบริบทภาษาไทยเนื่องจากรูปเอออ “อ้อ” ในภาษาไทยจะใช้แสดงเสียงที่ระบือถึงความเจ็บปวด และผู้ใช้ภาษาไทยก็ไม่ใช้เป็นถ้อยคำตอบสนองผู้พูด ขณะที่รูปเอออ “อ้อ” ในผลัดที่ 259 ใช้ส่งสัญญาณว่าผู้ฟังรับรู้และเข้าใจข้อมูลใหม่จากตัว ผู้พูดซึ่งในสถานการณ์ที่ 8 พอลจะสื่อความได้ว่าผู้ฟังเข้าใจข้อจำกัดในกิจกรรมอาบน้ำให้ช้าง

4. หน้าที่แสดงการยืนยัน

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวน 1 ถ้อยคำ เพื่อแสดงการยืนยัน ผลการศึกษาพบถ้อยคำ “อ้อ” ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการยืนยันมีลักษณะเป็นรูปเอออปรากฏร่วมกับ ถ้อยคำแสดงการยืนยัน ได้แก่ “ใช่” “จริง” ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีจะยืนยันข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ในผลัดก่อนหน้า ถ้อยคำตอบสนองที่แสดงการยืนยันแตกต่างจากถ้อยคำตอบสนองที่แสดงการเห็นพ้อง เนื่องจากการยืนยันจะเพิ่มระดับความถูกต้องหรือสถานะที่เป็นจริงให้ข้อมูลในผลัดก่อนหน้า ส่วนการเห็นพ้อง ผู้ฟังจะส่งสัญญาณว่าตนไม่ได้มีความเห็นต่างออกไป หรือไม่ต้องการจะแสดงข้อมูลใหม่เพื่อแย้ง และมีแนวโน้มปรากฏเฉพาะรูปเอออเดียว ๆ ผลการศึกษาพบถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดง การยืนยันหลายลักษณะดังนี้

สถานการณ์ที่ 9

3 ค.: วันนี้อากาศดีไหม

4 จ.: โอ้ว::

5 ค.: อ้อ::

6 จ.: อู้ว:: หนาว

7 ค.: ว้าว::

8 จ.: หนาวไหม

9 ค.: ว้า:: พี่จองหนาวเกิน

10 จ.: อ้อ:: จริง ๆ

11 ค.: กื่องศาตอนนี้ ห๊ะ!

12 จ.: 18 [12]

ในสถานการณ์ที่ 9 ผู้ฟังตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดด้วยรูปเอออ “อ้อ” ร่วมกับถ้อยคำยืนยัน “จริง ๆ” ทำหน้าที่ยืนยันว่าสภาพอากาศเป็นไปตามถ้อยคำของผู้พูดจริง ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีใช้ถ้อยคำตอบสนอง “อ้อ” โดยไม่ได้ส่งสัญญาณว่าตนกำลังคาดหวังหรือนึกข้อมูลเก่าขึ้นได้ การใช้ “จริง ๆ” ในตำแหน่งท้ายข้อความแตกต่างจากเจ้าของภาษาเนื่องจาก “จริง ๆ” ในตำแหน่งท้ายข้อความมักเป็นส่วนขยายกริยา และต้องมีคำกริยาหลักในตำแหน่งด้านหน้า แต่การใช้ “อ้อ จริง ๆ” ของชาวเกาหลีไม่ได้ทำหน้าที่ขยายกริยา ขณะเดียวกันก็ไม่ได้ให้สัญญาณถึงการนึกข้อมูลเก่า ทำหน้าที่เพียงยืนยันความถูกต้องถ้อยคำของผู้พูดในผลัดก่อนหน้าเท่านั้น หรือในสถานการณ์ที่ 10 ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลียังใช้ถ้อยคำยืนยันความถูกต้อง พร้อมกับการกล่าวซ้ำถ้อยคำในผลัดก่อนหน้า

สถานการณ์ที่ 10

676 ค.: คิดว่าเราวันนี้โชคดีมาก เพราะว่าฝนหยุดตกแล้ว

677 จ.: อ้อ:: ไซ่ โชคดีไหม เปียกแล้ว

678 ค.: แต่ว่าแห้งแล้ว

679 จ.: อ้อ:: ไซ่ แห้งแล้ว

680 ค.: แห้ง 80% แล้ว วันนี้เลือกโรงแรมในเมืองดีกว่า แล้วพรุ่งนี้ไปนิตหน่อยไกลจากในเมือง

681 จ.: อ้อ:: ไซ่ [12]

ในผลัดที่ 677 ผู้ฟังตอบสนองผู้พูดด้วยการส่งสัญญาณยืนยันความถูกต้อง “อ้อ ไซ่” เพื่อสื่อให้ผู้พูดรับรู้ว่าผู้ฟังกำลังยืนยันความถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์เชิงบวกที่กำลังเกิดขึ้น (โชคดีเพราะฝนหยุด) โครงสร้างของถ้อยคำตอบสนองขึ้นต้นด้วยรูปเอออ ตามด้วยถ้อยคำยืนยันความถูกต้อง และรูปประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ถ้อยคำตอบสนอง “อ้อ” ในบริบทนี้ไม่ได้ส่งสัญญาณที่สัมพันธ์กับการคาดหวังหรือการนึกข้อมูลเก่า เนื่องจากสภาพอากาศที่เกิดขึ้น (ฝนหยุดตก) ไม่ได้เป็นข้อมูลเก่าที่ผู้ฟังรับรู้มาก่อน แต่เป็นข้อมูลใหม่ที่ทั้งผู้พูดและผู้ฟังรับรู้พร้อมกัน เช่นเดียวกับผลัดที่ 679 ผู้ฟังใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการยืนยัน “อ้อ ไซ่ แห้งแล้ว” การใช้ลักษณะนี้ไม่ปรากฏในบริบทภาษาไทยเนื่องจากถ้อยคำในผลัดที่ 678 ผู้พูดกล่าวถึงสภาพเปลี่ยนแปลงของเสื้อผ้า เปลี่ยนจากสภาพเปียกเป็นสภาพแห้ง (หรือตัว หรือผมของมันไปตรวจค่ะ) ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลใหม่ที่รับรู้ได้เพียงผู้ครองสภาพ แต่เมื่อผู้พูดส่งต่อข้อมูลใหม่ไปยังผู้ฟัง ผู้ฟังในผลัดที่ 679 กลับใช้ถ้อยคำ “อ้อ” ราวกับว่าผู้ฟังได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพนั้นมาก่อนแล้ว

สถานการณ์ที่ 11

264 ค.: ไม่กลัว ๆ ไม่เป็นไรครับ

265 ค.: อี้:: เปิ่น = ดู (0.1) ดูแดนมือ

266 ค.: อะไร จับสองมือดิ กลัวมาก

267 จ.: จริง ๆ

268 ค.: ยูเข้าใจภาษาไทยไซ่ไหม Z

269 ค.: ปกติผมไม่เข้าใจ [12]

ในสถานการณ์ที่ 11 ผลัดที่ 267 ผู้ฟังตอบสนองผู้พูดด้วยถ้อยคำ “จริง ๆ” เป็นการตอบสนองถ้อยคำในผลัดที่ 266 โดยเฉพาะส่วนที่กล่าวถึงความรู้สึกกลัว (กลัวมาก) ผู้ฟังยืนยันข้อเท็จจริงที่สัมพันธ์กับความรู้สึกกลัวในลักษณะของการกล่าวซ้ำ (รู้สึกกลัวจริง) นำสังเกตว่าในบริบทภาษาไทย หากผู้ใช้ภาษาไทยต้องการตอบสนองผู้พูดเพื่อยืนยันข้อเท็จจริง ผู้ใช้ภาษาไทยจะหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำโดยเฉพาะในคำว่า “จริง” ทว่าการใช้ของผู้พูดภาษาไทยชาวต่างชาติกลับปรากฏการกล่าวซ้ำ และยังปรากฏถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “จริง ๆ” ผสมผสานกับถ้อยคำแสดงการยืนยันอีกหลายลักษณะ เช่น “อ้อ ใช่ ๆ จริง” ในสถานการณ์ที่ 12

สถานการณ์ที่ 12

885 ค.: ตอนนี้กำลังแห้งอยู่

886 จ.: วันนี้ตกลงมากจริง ๆ

887 ค.: ตอนนี้ 80% แห้ง

888 จ.: อ้อ: ใช่ ๆ จริง

889 ค.: ถ้าแห้งแล้วจะจอตรดนิตหน่อยแล้วจะใส่เสื้อผ้าครับ [12]

ในสถานการณ์ที่ 12 ผู้ฟังผสมผสานถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่ส่งสัญญาณทั้งการเห็นพ้องและการยืนยันในผลัดที่ 888 ถ้อยคำ “อ้อ ใช่ ๆ จริง” ตอบสนองถ้อยคำในผลัดที่ 887 ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของเสื้อผ้า (ใกล้จะแห้งแล้ว) โครงสร้างของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดประกอบด้วยรูปเอออ “อ้อ” (เห็นพ้อง) รูปศัพท์ยืนยัน “ใช่ ๆ” และ “จริง” ส่งผลให้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดส่งสัญญาณหรือแสดงหน้าที่ทับซ้อน โดยทำหน้าที่ทั้งเห็นพ้องและยืนยันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพเสื้อผ้าในเวลาเดียวกัน การใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในลักษณะนี้ไม่ปรากฏในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย

5. หน้าที่แสดงการถาม

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดจำนวน 2 ถ้อยคำ เพื่อแสดงการถาม ผลการศึกษาพบถ้อยคำ “อ้า” “อ่า” ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการถามมีลักษณะเป็นรูปเอออ ปรากฏร่วมกับประโยคคำถาม บางครั้งก็ปรากฏร่วมกับถ้อยคำตอบตกลง รูปประโยคคำถามที่เป็นส่วนหนึ่งของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดไม่ได้มีเจตนาถามเพื่อต้องการคำตอบ และผู้ฟังก็ไม่ได้ต้องการเปลี่ยนสถานะไปเป็นผู้ส่งผลัด เพียงแต่รูปประโยคคำถามนั้นช่วยส่งสัญญาณว่าผู้ฟังกำลังครุ่นคิดถึงข้อมูลที่ผู้พูดได้กล่าวออกมา

สถานการณ์ที่ 13

367 ร.: เช็คอินบ่ายโมงค่ะ

368 จ.: อ้า: ปายโมงหรือครับ

369 ค.: อ้อ: ปายโมง อ้า:

370 จ.: อ้า: ตอนนี้ ๆ ก็โมง

371 ค.: ตอนนี้ก็โมง

372 จ.: โอ้ว: อีก 1 ชั่วโมง 20 นาที

373 ค.: อ้า: [12]

ในสถานการณ์ที่ 13 ผู้ฟังตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดในผลัดที่ 367 ด้วยการตั้งคำถามกลับ “อ้า ตอนนี้ ๆ ก็โมง” รูปแบบของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดเริ่มต้นด้วยรูปเอออและตามด้วยรูปประโยคคำถาม แม้ว่าผู้ฟังจะใช้

ประโยคคำถามที่สัมพันธ์กับถ้อยคำของผู้พูดในผลัดที่ 367 และดูเหมือนเป็นการสลับผลัดสนทนา (กลายเป็นผู้ส่งผลัด) แต่ผู้ฟังในผลัดที่ 370 ไม่ได้ต้องการให้ผู้พูดในผลัดที่ 367 ตอบคำถามนั้นกลับมาเนื่องจากผู้ฟังไม่ได้ต้องการเป็นผู้ส่งผลัด แต่ต้องการเพียงส่งสัญญาณว่ารับทราบข้อมูลจากผู้พูดเรื่องเวลาในการเข้าเช็คอินแล้ว จะเห็นว่าผู้ฟังได้กลับมาพิจารณาถ้อยคำตอบสนองของตนเอง จนรับรู้ช่วงเวลาที่สามารถเข้าเช็คอินได้ (อีก 1 ชั่วโมง 20 นาที) หลักฐานส่วนนี้จึงยืนยันว่าถ้อยคำในผลัดที่ 370 เป็นการตอบสนองผู้พูดเท่านั้น และหากสังเกตจะพบอีกว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีใช้รูปเอออ “อ้า” ซึ่งไม่ปรากฏใช้ในบริบทภาษาไทย เนื่องจากถ้อยคำดังกล่าวปรากฏใช้เมื่อผู้พูดเกิดความรู้สึกเจ็บปวดเท่านั้น

สถานการณ์ที่ 14

- 90 ค.: เอาอันนี้
91 จ.: อ้อ:: นี่ เพราะว่ามีน้ำ
92 ค.: โอเค อ้า:: อยากดื่มน้ำหรอ
93 จ.: เปิดไหมครับ Z
94 ร.: เปิดจ้า
95 จ.: อ้า:: โอเคครับ
96 ค.: มีอะไรครับ Z
97 ร.: มีอาหารตามสั่ง สุกี้ ราดหน้า ก๋วยจั๊บ [12]

ในสถานการณ์ที่ 14 ผลัดที่ 92 ผู้ฟังตอบสนองผู้พูดด้วยถ้อยคำ “โอเค อ้า อยากดื่มน้ำหรอ” เป็นการตอบสนองถ้อยคำในผลัดที่ 91 รูปแบบของถ้อยคำตอบสนองผู้พูดประกอบด้วยรูปศัพท์แสดงการตกลงรูปเอออ และประโยคคำถาม แม้ว่าผู้ฟังตอบสนองถ้อยคำของผู้พูดด้วยประโยคคำถาม แต่ประโยคคำถามนั้นทำหน้าที่ส่งสัญญาณว่าผู้ฟังรับทราบความต้องการของผู้พูดในผลัดที่ 91 รูปประโยคคำถามใน “อ้า อยากดื่มน้ำหรอ” ไม่มีเงื่อนไขที่ต้องการการตอบกลับ เนื่องจากผู้ฟังไม่ได้ต้องการเป็นผู้ส่งผลัด และจะเห็นว่าในผลัดที่ 93 ไม่ได้มีการตอบคำถามของผลัดที่ 92 เนื่องจากผู้พูดหันมาถามสถานะเปิด-ปิดของร้านอาหาร ดังนั้นจึงยืนยันว่าถ้อยคำในผลัดที่ 92 เป็นเพียงถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการถาม โดยที่การถามนั้นไม่ได้ต้องการคำตอบ

ข้อสังเกตอีกประการคือผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดถึงสามหน้าที่ ในผลัดที่ 92 ผู้ฟังตอบสนองผู้พูดด้วยถ้อยคำตอบตกลง “โอเค” ตามด้วยถ้อยคำ “อ้า” แสดงความเข้าใจ ขณะเดียวกันก็ใช้ประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบร่วมด้วย ลักษณะการใช้เช่นนี้ไม่ปรากฏในบริบทภาษาไทย ผู้ใช้ภาษาไทยจะตอบสนองผู้พูดด้วยการตอบตกลงเดียว ๆ บางบริบทอาจใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่แสดงการตกลงร่วมกับการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ แต่จะไม่ปรากฏถ้อยคำตอบสนอง “อ้า” ที่แสดงการรับรู้หรือเข้าใจข้อมูลใหม่

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสามารถใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดประเภทรูปศัพท์ได้ สอดคล้องกับภาษาเป้าหมายมากที่สุด ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในกลุ่มนี้คือ “โอเค” “ใช่” “ไม่” “ไม่ใช่” “ได้” “จริงหรอ” “ไม่ชอบหรอ” “เข้าใจไหม” ผลการศึกษาในประเด็นนี้สนับสนุนสมมติฐานของการศึกษา

ก่อนหน้าว่ารูปแบบถ้อยคำตอบสนอง ผู้พูดที่เป็นรูปศัพท์สั้น ๆ มีลักษณะสากล สามารถแปลความและสื่อหน้าที่ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ข้ามภาษา-วัฒนธรรมได้ โดยเฉพาะคำว่า “โอเค” “ใช่” “ไม่” “ถูกต้อง” “จริง” [22, 26]

ในทางตรงข้าม ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในลักษณะรูปเอออกลับไม่สอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย ความไม่สอดคล้องปรากฏทั้งการออกเสียงวรรณยุกต์และหน้าที่ในทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกต 2 ประการ ประการแรกคือข้อจำกัดเรื่องกฎเกณฑ์ภาษา โดยเฉพาะเรื่องวรรณยุกต์ในภาษาไทยการเปลี่ยนระดับเสียงวรรณยุกต์ส่งผลต่อ การสื่อความหมาย ขณะที่ภาษาเกาหลีไม่มีกฎเกณฑ์เรื่องเสียงวรรณยุกต์ เช่น อ้อ อ้อ ข้อจำกัดเรื่องกฎเกณฑ์วรรณยุกต์จึงส่งผลให้ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีออกเสียงถ้อยคำตอบสนองผู้พูดคลาดเคลื่อน ประการที่สอง ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่เป็นรูปเอออเป็นข้อตกลงในระดับวัจนปฏิบัติศาสตร์ เป็นรหัสเฉพาะวัฒนธรรม จึงไม่สามารถแปลความข้ามภาษาได้โดยตรง ต่างกับถ้อยคำตอบสนองที่เป็นรูปศัพท์ ถ้อยคำกลุ่มนี้แสดงความหมายเชิงอรรถศาสตร์ชัดเจน จึงถ่ายโอนจากภาษาแม่มาได้ใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย การศึกษาที่ผ่านมาชี้เสนอสอดคล้องกันว่าหน้าที่และการสื่อความของถ้อยคำตอบสนอง ผู้พูดในรูปเอออแตกต่างกันตามวัฒนธรรม และส่งผลกระทบต่อการสนทนาระหว่างวัฒนธรรม (intercultural conversation) [3, 27] แม้กระทั่งในวัฒนธรรมเดียวกัน ปัจจัยทางสังคม เช่น อายุ [22, 28-30] เพศ [29] และความสนิทสนม [30] ยังเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการเลือกใช้และความถ้อยคำตอบสนองผู้พูดด้วย

การใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่ไม่สอดคล้องกับภาษาเป้าหมายกลับไม่ได้ส่งผลให้ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีทั้งสามคนสื่อสารกันคลาดเคลื่อนเนื่องจากชาวเกาหลีทั้งสามคนมีเชื้อชาติและการเรียนภาษาไทยในระดับที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดโดยเฉพาะรูปเอออจึงเป็นกลไกที่ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีมองข้าม หรือยังไม่ตระหนักถึงหน้าที่ในทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่คลาดเคลื่อนจากเจ้าของภาษา อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านสามมิติยะทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatic competence) มีผลต่อการรับรู้ความคลาดเคลื่อนของการใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีทั้งสามคน ดังที่ Anchalee Wannaruk [31] เสนอว่า สามมิติยะทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ระดับต่ำมีแนวโน้มส่งผลให้ผู้เรียนหรือผู้ใช้ภาษาชาวต่างชาติขาดความรู้โดยเฉพาะความรู้ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ในภาษาเป้าหมาย

ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีผลิตและเลือกใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ้อ” และ “อา” อย่างสม่ำเสมอ ถ้อยคำตอบสนองกลุ่มนี้ไม่ปรากฏไว้ในบริบทภาษาไทย เนื่องจากถ้อยคำ “อ้อ” “อา” ถูกใช้ตอบสนองผู้พูดในหลายลักษณะ เช่น แสดงการเห็นพ้อง แสดงการขอบคุณ แสดงการยั่ว แสดงการยืนยัน และแสดงการถาม ที่สำคัญคือระหว่างการใช้ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีกลับไม่ได้ส่งสัญญาณถึงการนี้รู้ข้อมูลเก่า หรือเข้าใจข้อมูลใหม่เมื่อใช้ถ้อยคำ “อ้อ” “อา” เฉกเช่นเจ้าของภาษาชาวไทย ผลการศึกษาในประเด็นนี้จึงเสนอหน้าที่ของถ้อยคำดังกล่าวเมื่อใช้โดยชาวต่างชาติต่างจากงานของ Hasanam and Panpothong [5] ที่เสนอว่ารูปแบบของถ้อยคำตอบสนองผู้พูด “อ้อ” มีหน้าที่แสดงการเข้าใจและนึกออกเท่านั้น

การใช้ถ้อยคำตอบสนองผู้พูดของชาวเกาหลีเปิดเผยลักษณะภาษาระหว่างการเรียนรู้ ภาษาระหว่างการเรียนรู้มีลักษณะร่วมบางประการระหว่างภาษาเป้าหมายและภาษาแม่ ขณะเดียวกันก็มีลักษณะเฉพาะที่สามารถจำแนกออกจากกันได้ [32] การใช้ “อ้อ” “อา” ปรากฏเป็นถ้อยคำตอบสนองผู้พูดในภาษาเกาหลี โดยปรากฏในรูป **어** [ah] กับ **아** [ə] แม้ว่าจะมีความหมายสากลตรงกับ ‘uhuh’ ‘yeah’ ‘okay’ และมีหน้าที่แสดงการเห็นด้วยหรือสนับสนุนผู้ฟัง [1] แต่เมื่อปรากฏในบริบทภาษาไทยกลับแสดงหน้าที่หลากหลายดังได้กล่าวในตอนต้น จึงกล่าวได้ว่ากระบวนการสร้างถ้อยคำตอบสนองผู้พูดที่พบในการศึกษานี้

เกิดในช่วงที่ผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีกำลังพัฒนาความรู้ในภาษาเป้าหมาย (ใหม่) และเกิดการถ่ายโอนจากภาษาแม่ไปยังภาษาต่างประเทศ (language transfer) หากพิจารณาผลการศึกษา พบว่าการถ่ายโอนที่ไม่ลงรอยเช่นนี้เป็นการถ่ายโอนเชิงลบ (interference) เนื่องจากความรู้ในภาษาแม่ของผู้ใช้ภาษาไทยชาวเกาหลีไม่สอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย จึงทำให้การสนทนาไม่เป็นธรรมชาติ และสื่อความหมายคลาดเคลื่อนจากเจ้าของภาษา [33]

Reference

- [1] Young, R. F., & Lee J. (2004). Identifying units in interaction: Reactive tokens in Korean and English conversations. *Journal of Sociolinguistics*, 8(3), 380–407.
- [2] Nurjaleka, L. (2023). Backchannels responses as conversational strategies in the interaction of Indonesian speakers in interview setting. *Journal of Research and Innovation in Language*, 5(2), 99-114.
- [3] Sbranna, S., Wehrle, S., & Grice, M. (2023). *The use of backchannels and other very short utterances by Italian learners of German*. [Peper Presentation]. The position of the speaker in interaction: Attitudes, intentions, and emotions in verbal communication. Italy.
- [4] Hasanam, N. (2016). *Backchannels adopted by equal status in Thai conversation* [Master's Thesis, Chulalongkorn University].
- [5] Hasanam, N., & Panpothong, N. (2022). Backchannels in Thai and the effects of status: A case study of conversation between teachers and students from the Mister O corpus. *Manutsayasad Wichakan*, 29(1), 189-217.
- [6] Intachakra, S. (2007). *Fundamental concepts of pragmatics*. Thammasat University Press.
- [7] Hyun, Y. (2016). An interlanguage pragmatic study on the disagreement strategies of Korean students who speak Thai as a second language in Thai argumentative conversation. *Journal of language and Linguistics*, 34(2), 1–19.
- [8] Ngoenthum, N. (2014). *An error analysis of Thai sentences made by Korean learners* [Master's Thesis, Srinakharinwirot University].
- [9] Chitprasong, C., & Klinnamhom, R. (2021). Thai Language Usage Errors of Korean Masters of Ceremonies in Travel Documentary Television Shows. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 29(2), 24-48.
- [10] Sangsoda, E. (2023). *Thai food presentation on Korean guide channel: Pragmatic transfer of Korean presenter who uses Thai as second language*. [Paper Presentation]. Commemorative International Conference for the 65Th Anniversary of the Diplomatic Relations Between Korea and Thailand. Korea.

- [11] Kanchina, Y. (2023). An analysis and comparison of the request strategies used by native speakers of Thai and Korean speakers of Thai. *Journal of Studies in the Field of Humanities*, 30(1), 141-169.
- [12] HateBerry, C. (2023). *Cullen HateBerry playlists*. [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/@cullen_hateberry/playlists
- [13] Yngve, V. (1970). *On getting a word in edgewise*. [Paper Presentation]. Papers from the sixth regional meeting of the Chicago Linguistic Society. Chicago.
- [14] Ike, S. (2010). *Backchannel: A feature of Japanese English*. [Paper Presentation]. JALT 2009 Conference Proceedings. Japan.
- [15] Yule, G. (1998). *Pragmatics*. Oxford University Press.
- [16] May, J. L. (2000). Historical dialogue analysis. Pragmatics and beyond new series. *Journal of Pragmatics*, 32(10), 1539-1550.
- [17] Wales, K. (2001). *A Dictionary of Stylistics* (2nd ed.). Pearson Education Limited.
- [18] Duncan, S. J. R. (1974). On the structure of speaker-auditor interaction during speaking turns. *Language in Society*, 3(2), 161-180.
- [19] Li, H. Z. (2006). Backchannel responses as misleading feedback in intercultural discourse. *Intercultural communication research*, 35(2), 99-116.
- [20] Lee, K. (2020). Backchannels as a cooperative strategy in ELF communications. *Korean Journal of English Language and Linguistics*, 20, 257-281.
- [21] Beltrán-Palanques, V. (2023). Exploring learners' backchannel production in complaint sequences across proficiency levels. *International Journal of Instruction*, 16(2), 1-14.
- [22] Kraaz, M., & Bernaisch, T. (2020). Backchannels and the pragmatics of South Asian Englishes. *World Englishes*, 41(2), pp. 224-243.
- [23] AYTAÇ-DEMİRÇİVI, K. (2021). *Backchannels in spoken Turkish* [Doctoral Dissertation, Middle East Technical University].
- [24] Wutthichamnon, W. (2015). *Other-repetition in Thai conversation* [Master's Thesis, Chulalongkorn University].
- [25] Ochaphan, S. (2022). Simultaneous speech in Thai conversation: A case study of Hone Krasae Television Program. *Journal Thai language and literature*, 39(1), 92-137.
- [26] Cutrone, P. (2014). A cross-cultural examination of the backchannel behavior of Japanese and Americans: Considerations for Japanese EFL learners. *Intercultural Pragmatics*, 11(1), 83-120.
- [27] Engwall, O., Cumbal, R., & Majlesi, A. R. (2023). Socio-cultural perception of robot backchannels. *Frontiers in Robotics and AI*, 10, 1-19.

- [28] Yamashita, Y. (2017). *Response behaviors in conversational speech among Japanese- and English-speaking parents and their toddlers*. [Paper Presentation]. Advances in speech-language pathology. Brazil.
- [29] Ueno, J. (2008). *Gender differences in Japanese conversation*. Union College.
- [30] Bodur, K., Nikolaus, M., Prévot, L., & Fourtassi, A. (2022). Backchannel behavior in child-caregiver video call. *Cognitive Science Society*, 44, 3072-3079.
- [31] Wannaruk, A. (2008). Pragmatic transfer in Thai EFL refusals. *Regional Language Centre Journal*, 39(3), 318-337.
- [32] Kraft, B., & Geluykens, R. (2007). *Defining cross-cultural and interlanguage pragmatics*. LINCOM GmbH.
- [33] Gass, S. M., & Selinker, L. (2008). *Second language acquisition: An introductory course* (3rd ed.). Routledge.